

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 820/2016
17.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници малолетног тужиоца М.М. из Р., кога заступа законски заступник мајка А.М. из Р., а њу као пуномоћник Б.К., адвокат из Р., против туженог С.М. из Р., кога заступа пуномоћник З.В., адвокат из Р., ради законског издржавања, одлучујући о ревизији малолетног тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 178/16 од 16. марта 2016. године, у седници већа од 17.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија малолетног тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 178/16 од 16. марта 2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П2 381/15 од 25.01.2016. године, у ставу 1. изреке је одлучено да је тужени дужан да на име свог доприноса у издржавању малолетног тужиоца доприноси месечно са износом од по 12.000,00 динара почев од 01.02.2016. године па убудуће док за то буду постојали законски услови а прилике се не промене, а све до сваког 05. у месецу на рачун мајке малолетног тужиоца као законског заступника, а који се води код К.б. а.д. Б., П. ј. Р. и који је наведен у изреци, а све под претњом принудног извршења. У ставу 2. изреке је тужени обавезан да на име трошкова парничног поступка малолетном тужиоцу исплати 79.550,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате све у року од 15 дана под претњом извршење.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 178/16 од 16. марта 2016. године, у ставу 1. изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена па је пресуда Основног суда у Руми П2 381/15 од 25.01.2016. године у побијаном делу којим је одлучено о висини издржавања преиначена на тај начин што се обавеза туженог снижава са 12.000,00 динара месечно на 8.000,00 динара месечно, а тужбени захтев преко наведеног до тражених 12.000,00 динара одбија као неоснован, док се у осталом делу првостепена пресуда потврђује. У ставу 2. изреке се одбија захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде малолетни тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија малолетног тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити нека од повреда поступка на коју указује ревизија.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни тужилац је рођен 18.10.2011. године, пресудом Основног суда у Руми П2 291/14 од 14.05.2015. године је поверен мајци на самостално вршење родитељског права и живи са мајком у стану који је она купила у Р.. Иде у вртић а његове месечне потребе су утврђене на 24.000,00 динара у шта улазе и трошкови вртића од 3.000,00 динара, трошкови додатних активности од 1.000,00 динара. Тужени живи у домаћинству са својом мајком, незапослен је од 30.04.2013. године повремено ради и на тај начин може да заради 100 евра месечно. Не поседује непокретну имовину, а право својине на стану у коме је у току трајања брака живео са мајком малолетног тужиоца је пренео на своју мајку. Има здравствених сметњи у виду артритиса и псоријазе. Није у међувремену засновао нову брачну или ванбрачну заједницу, нема друге деце нити законских обавеза за издржавање других лица. Законска заступница, мајка малолетног тужиоца је запослена и остварује стална месечна примања од 39.116,00 динара. Није засновала нову брачну, нити ванбрачну заједницу, нема друге деце нити законске обавезе за издржавање других лица. Минимална сума издржавања у време пресуђења је 23.227,00 динара.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је нашао да тужени треба да доприноси издржавању малолетног тужиоца са 12.000,00 динара месечно, док је другостепени суд у том делу преиначио првостепену пресуду и обавезу туженом смањио на 8.000,00 динара месечно.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона је предвиђено да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Исти члан у ставу 3. предвиђа да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У члану 162. став 3. истог закона је предвиђено да ако је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања.

Полазећи од наведених законских одредаба правилно је другостепени суд утврдио износ са којим тужени треба да учествује у законском издржавању малолетног тужиоца. Износ од 8.000,00 динара месечно је адекватан садашњим могућностима туженог као лица без запослења, имовине и са извесним здравственим сметњама. Са друге стране преостали износ до утврђених потреба за

издржавање малолетног тужиоца за сада мајка може да обезбеди јер се у њен допринос не урачунава само новчани износ већ и њена свакодневна брига у васпитању и неговању малолетног детета, она обезбеђује услове становања детету и друго. Правноснажном пресудом уређен је начин одржавања личних односа између малолетног детета и туженог, па по том основу дете са туженим проводи одређени део месеца када тужени самостално задовољава потребе детета па и то треба имати у виду при коначном одлучивању. Отуда наводи из ревизије да је тужени тиме што је стан поклонио мајци и напустио посао сам себе довео у ситуацију да нема могућности да у издржавању детета учествује са већим износом, нису од таквог значаја да би довели у сумњу напред наведено, јер трошкови становању туженом и нису посебно узети као расходи, а тужени је без посла остао у априлу месецу 2013. године, дакле више од годину дана пре подношења ове тужбе.

Имајући у виду све наведено одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**